

Co sie zmieni w 2012r?

02/12/2010 19:13 by Andrzej Struski

Co siã zmieni w 2012r?

â€žâłwiat siã Zmieni w 2012râ€•

Â Â Â Â

âłwiat jest pojãciem ogãlnym, dla jednego bãdzie to â€žâłwiat jego myãliã€• dla innego â€žâłwiat, w ktãrym Â¿yjeã€. W celu okreãlenia terminu â€žâłwiatã€• nale¿y dokãdnie sprecyzowaã punkt widzenia. Zmiana, jaka nastãpi w 2012r, bãdzie dotyczyã rãwnie¿ czãowieka, jednak nie tylko. Zdarzenie to, posiada charakter astronomiczny a wynika z istoty magnetyzmu i grawitacji wszechãwiata. W zakresie tej istoty, mieãci siã rãwnie¿ mechanizm autoregulacji astronomicznego zegara. Sãoneczny ukãad planetarny jest jednym z elementãw zegara astronomicznego. Precyzja wskazaã caãego zegara, jest uzale¿niona od stabilnoãci zachowaã wszystkich ukãadãw sãonecznych wszechãwiata. Ten aspekt astronomicznego zegara, nie mo¿e siã zmieniaã. Jest to âłwiat zegara astronomicznego. Jakie w ukãadach sãonecznych zachodzã procesy, mo¿e zmiany, by zachowaã stabilnoãci zegara? Do zachowania stabilnych i precyzyjnych wskazaã, niezbãdne jest zachowanie staãem masy caãego ukãadu sãonecznego, wzglãdem siãzy grawitacyjnej galaktyki. Sãoãce swojã mocã grawitacyjnã, przyciãga bardzo du¿o materii z przestrzeni swojego ukãadu planetarnego, ale rãwnie¿ takiej, ktãra przybywa z przestrzeni galaktyki. Z ka¿dã chwilã zwiãksza swojã wagã. Emitujãc masã materialnã w postaci âłwiatã, pozbywa siã czããci nadwagi, jednak nie caãej. Materia, jaka jest przechwytywana przez Sãoãce, skãda siã z rã¿norodnych form, sã w tej masie rãwnie¿ pierwiastki ciã¿kie. Nie wszystkie tego typu pierwiastki zostanã wyemitowane w przestrzeã a przede wszystkim poza ukãad sãoneczny. Istotã zegara astronomicznego, jest waga ukãadu sãonecznego a nie waga samej gwiazdy centralnej. Niezbãdne jest pozbycie siã przez Sãoãce, (bo planety tego uczyniã nie mogã) nadmiaru masy materialnej. Sãoãce musi wyemitowaã jã poza przestrzeã ukãadu sãonecznego. Naturalna emisja w postaci promieniowania âłwietlnego, nie wyrzuci ciã¿kich pierwiastkãw. Zalegajã one pod powierzchniã tego gazowego olbrzyma i mogã zakããã jego naturalne procesy Â¿yciowe. W tym celu w procesie ewolucji materii wszechãwiata, powstaãy mechanizmy, ktãre aktywujã taka autoregulacjã. W odpowiednim poãoãeniu galaktycznym ukãadu planetarnego, ka¿da gwiazda centralna pod wpãywem siã grawitacyjnych galaktyki, aktywuje wãasnã erupcjã. Jest to erupcja cykliczna, powiãzana z innymi, ktãre wystãpujã na Sãoãcu. Plamy Sãoneczne, to harmoniczny cykl mikro erupcji, ktãry koãczy siã tã jednã wielkã erupcja i caãy proces utrzymania wagi ukãadu sãonecznego rozpoczyna siã od nowa. W 2012r 21 grudnia bãdziemy mieli przyjemnoãciã osobiãcie obserwowaã, taka wielka erupcjã. W taki sposãb, zajdã zmiany w âłwiecie zegara astronomicznego. Doznania, jaki bãdã bezpoãrednio dotyczyãy czãowieka na ziemi, bãdã zmianami w âłwiecie czãowieka. Zmianami w âłwiecie cywilizacji. Zmianami w âłwiecie biologii, klimatu, geologii i zmianami w jeszcze wielu innych â€žâłwiatachã€. Najistotniejszã dla czãowieka zmianã z punktu widzenia gããwnej przyczyny zmian na ziemi, bãdzie zmiana w âłwiecie ziemskiego magnetyzmu. To, Â¿e zostanie naruszone, magnetyczne pole ochronne planety ziemi, jest tylko kwestiã czasu w dzieãaniu promieniowania, ktãre bãdzie efektem erupcji. Istota problemu i gããwna przyczyna zmian na ziemi, le¿y w moãliwoãci zmiany cech biegunowych jãdra planety. Âelazne pãenne jãdro, jest generatorem siãzy grawitacyjnej ziemi, siãzy, ktãra charakteryzuje zale¿noãciã i stabilnoãciã poãoãenia planety wzglãdem Sãoãca. Poãoãenie ziemskich biegunãw nie jest utrzymywane przez grawitacyjnã moc planety, to poãoãenie, jest ustalane przez grawitacyjnã moc Sãoãca. W przypadku zmiany biegunoãci jãdra planety, siãa grawitacyjna Sãoãca obrãci jãdro w przeciãgu stosunkowo krãtkiego czasu. Moc grawitacyjna jãdra pociãgnie w kierunku swego obrotu wszystkie kontynenty. Taki scenariusz jest moãliwy i zrealizuje siã, gdy erupcja na Sãoãcu osiãgnie stopieã porãwnywalny do tych najwiãkszych z jego historii. One to powodowaãy zmiany poãoãenia ziemskich

biegunów. Odbędzie się to w taki sposób. Erupcja solarna, wyrzuci olbrzymie ilości silnie namagnesowanych cząstek materii. One po zniszczeniu magnetycznego paszcza ochronnego ziemi, nie będą już miały, innej równie skutecznej bariery na drodze do jądra ziemi. Elastyczne płynne jądro, które z punktu widzenia potrzeb istnienia biologii na planecie jest niezbędne w tym cyklicznym występującym, co około 12 tysięcy lat przypadku, może i cząstki biologii zaszkodzić. Woda, która wyleje się z oceanów, tak jak z rozkwaszonej miski, zniszczy życie biologiczne w takim zakresie, w jakim się rozleje. Zmiany, jakie mogą zachodzić w świecie człowieka, to nie tylko zniszczenia wodne, to również zmiany poziomu lądów i oceanów, które mogą zmienić geograficznie planety. Istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia, jeszcze jednego rodzaju zmiany. Ta zmiana jak wynika z historii cywilizacji ziemskich, może być najbardziej niebezpieczna w stosunku do człowieka z punktu widzenia jego rozwoju, w aspekcie cywilizacyjnym. Znane są wyniki badań archeologicznych, które świadczą o czasie rozwoju człowieka. Era cywilizacji to sześć do siedem tysięcy lat. Brakuje przecież tysięcy lat, może być czasem odradzania się człowieka na polu budowania świadomości zbiorowej, inaczej mówiąc wiedzy społecznej i cywilizacyjnej. Z takich informacji wynika, że człowiek po kataklizmie, który zmienia magnetyzm planety, również podlega pewnym zmianom magnetycznym.

© Struski Andrzej Powyższy tekst jest tekstem autorskim.
Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodą autora tekstu.